

HAJDAN VALI

Enyhülés

Ha terheli szíved,
nyomasztja valami,
ha már nem kívánsz
emberi szót hallani,
ha felzokog benned
megannyi jaj,
sok kimondhatatlan
vágy és sóhaj:
sírásod nem hallja más,
csak a Menny,
van, ki veled könnyezik
odafenn.
Lecsendesít téged,
és békét kínál,
azt adja neked,
mit a lelked kíván.

Szó-csokor

Szirmaimat bontom a panasz világában,
illatomat ontom a szavak virágában.
Szóvirág szirmaim kinyílnak-bezárnak,
rejtőzködő titkokat a szívekbe zárnak.
Szóvirágszálaim hajladozva szállnak,
rímek bokrai közt hozzád eltalálnak.
Lelkeknek üzennek, szívekhez beszélnek,
Bárhogy ki vannak is téve szembeszélnek
Eszedbe juttat tán néha egy poétát,
ki szavakból kötötte néktek e bokrétát.

Vajúdás

Ezek itt a törmelékek és a romok,
amott meg ezüstösen csillog a homok.
Erre találhatók a gazok és gyomok,
másfelé vezetnek az igazi nyomok.
Hogyha most el nem indulok, itt ragadok,
visszafelé haladok, ha itt maradok.
Fájást szülő akaratok,
némán ölel a karotok.
Itt hagyom nektek a saratok,
teljen meg a kosaratok!
Nem csahol már agaratok,
itt kiszáradtak a garatok.
Szemeket nem könnyel maratok,
a szeretetemmel majd aratok!
Most szabad szárnyakat varratok,
hogy repülhessen madaratok!

Aranytál

Van, aki nem garantál,
van kezében aranytál.
Kínál olyat, ami használ,
levesében nincsen hajszál.
Annál, aki beleköp,
folyton-folyvást beleköt,
csökkenti az adagot,
és a mézes madzagot
elhúzza az orra elől,
így annak a tornya ledől.
Mégis van felette fedél,
nem egyedül, melletted él.
Ott van veled, érte tegyél,
egy tálból csak vele egyél!